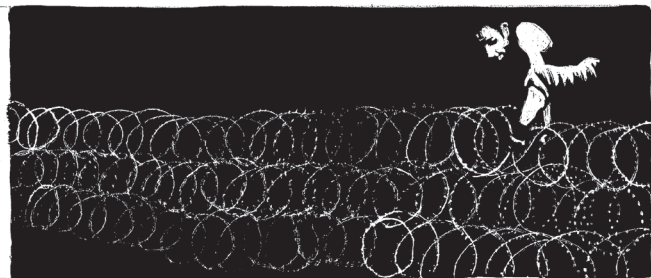

Jaarlijks worden in België 8000 migranten opgesloten omwille van administratieve redenen.

België telt vijftien gevangenissen speciaal daarvoor: vijf "gesloten centra", vijf "INAD centra" in de luchthavens en vijf "terugkeerhuizen" om gezinnen op te sluiten. De Belgische staat spendeert jaarlijks 63 miljoen euro om mensen te deporteren die zich in een illegale situatie bevinden. Onlangs besliste de regering Michel de bestaande 610 plaatsen om illegaal gemaakte migranten op te voeren tot 1066 plaatsen. Daarvoor zullen tegen 2020 nieuwe gesloten centra gebouwd worden in Holsbeek, Antwerpen en Jumet.

Dit repressief asielbeleid doet een permanente dreiging boven de hoofden hangen van duizenden mensen die beschouwd worden als illegalen, uitgebuit worden en weinig middelen hebben om zich te verdedigen. Zulke politiek belet migranten niet om naar België te komen en er te wonen, maar dwingt hen tot een extreem precair en gevaarlijk leven.

Zonder dit repressief asielbeleid:

- zou M. niet voor 2,5 euro per uur werken zonder enige sociale zekerheid of garantie wel degelijk betaald te worden.
- zou N. geen krotkamer huren met vijf andere mensen van een huisjesmelker om toch maar niet op straat te moeten slapen.
- zou B. geen zes maanden opgesloten zitten na een ticketcontrole op de bus.
- zou A. niet om 5u 's morgens bij hem thuis gearresteerd zijn door gebivakkerde flikken.
- zou S. niet gedwongen zijn zich te prostitueren onder de "bescherming" van een maffia.
- zou T. niet in elkaar geslagen, vernederd en in het cachot gesmeten zijn omdat hij zich verzette tegen zijn 6de poging van gedwongen uitwijzing.
- zou A. niet met dwang teruggestuurd zijn naar een land waar hij dood of gevangenis riskeert.
- zou Batha niet gestorven zijn, op 2 maart 2017, in een cachot van het gesloten centrum van Vottem.

Al deze stukjes gebroken levens zijn geen ongelukken. Het is het dagelijkse leven van duizenden mensen in België. Het zijn de noodzakelijke ingrediënten van een systeem dat minacht, discrimineert, precariseert, vernedert, uitsluit en doodt om kwetsbare arbeidskrachten goedkoop te kunnen uitbuiten. Om alsmear strengere veiligheidswetten te verantwoorden en economische belangen te beschermen. Om alsmear meer winst te kunnen maken en meer sociale controle te verwezenlijken.

De "legale" en "illegale" uitgebuiten zijn de twee kanten van dezelfde medaille. Terwijl de enen riskeren elk moment opgepakt te worden, staan de anderen elke dag op om te gaan werken en nemen alleen maar tijd om te leven 's avond en in het weekend... in het beste geval. De ellende van de enen helpt de anderen om te berusten in hun levensomstandigheden, hoe moeilijk die ook zijn, hoe onrechtvaardig die ook zijn.

Laten begaan betekent dit systeem toelaten te blijven draaien. Zwijgen betekent er medeplichtig aan worden. Laten we met alle middelen ageren tegen dit asielbeleid, tegen opsluiting en deportaties!

Voor een wereld
zonder grenzen,
zonder staten, zonder naties.